

License Information

Biblica Study Notes (Dutch) is based on: Biblica Study Notes, [Biblica Inc.](#), 2023, which is licensed under a [CC BY-SA 4.0 license](#).

This PDF version is provided under the same license.

Biblica Study Notes

Exodus 1:1–2:25

God sloot in Genesis een verbond met Abraham. In dit verbond belooft God aan Abraham dat hij veel kinderen en kleinkinderen zal krijgen. Zij zouden uitgroeien tot een natie van vele mensen. Hij beloofde hen het land Kanaän om in te wonen. Ook beloofde Hij dat alle naties en bevolkingsgroepen op aarde door hen gezegend zullen worden.

Exodus laat zien dat die eerste belofte van God in vervulling begint te gaan. Het nageslacht van Abraham via Jakob is aanzienlijk gegroeid. De nieuwe Farao van Egypte maakte zich zorgen vanwege het grote aantal Israëlieten. Daarom liet hij hen als slaven werken. Later gaf hij het bevel dat alle mannelijke baby's die in Israëlsche families werden geboren, moesten worden gedood.

Sifra en Pua hielpen de jongens te reden bij hun geboorte. Zij waren de vrouwen die moeders hielpen bevallen. De dochter van de farao redde Mozes van de dood in de Nijl.

Exodus 3:1–6:30

De Israëlieten waren het volk van God. Toen Mozes in Midian was, vertelde God hem dat hij zijn volk uit de slavernij moest leiden.

Mozes moest hen naar het land Kanaän leiden, waarmee hij Gods tweede belofte in zijn verbond met Abraham zou vervullen. Mozes had veel vragen over wie God was en twijfelde sterk. Hij dacht niet dat hij in staat was om het werk te doen dat God hem had opgedragen.

God legt uit dat Hij de God van Abraham, Izaäk en Jakob is. Hij gebruikte de woorden Ik ben als Zijn naam.

God geeft Mozes de kracht om tekenen en wonderen te verrichten. Dit zal de Israëlieten helpen te vertrouwen dat wat Mozes zegt, waar is. Het zal hen helpen te geloven dat zijn autoriteit van God komt. God geeft Mozes ook zijn broer Aäron als helper.

De oudsten van Israël luisteren naar Aäron en zagen de wonderen die Mozes verrichtte. Ze geloofden dat God hen van de slavernij zou reden en aanbaden Hem.

De farao luisterde ook naar Aäron en zag de tekenen van Mozes, maar hij geloofde niet dat de Heer de ware God was. Hij weigerde Gods instructies te volgen. In plaats daarvan behandelde hij de Israëlieten nog slechter.

Het leven van de Israëlieten was vol lijden. Dit maakte het moeilijk voor hen om Mozes en Aäron te vertrouwen. Ze geloofden niet dat God een oordeel over Egypte zou vellen.

Exodus 7:1–10:29

Gods oordeel over de Egyptenaren kwam door de tien plagen.

God bracht de eerste drie plagen teweeg door Aärons staf. De Egyptische magiërs konden ook de eerste twee plagen nabootsen. Ze deden dit door magie te gebruiken. Maar ze waren niet in staat om de andere plagen te veroorzaken. Ze erkenden dat alleen God krachtig genoeg was om die plagen te laten plaatsvinden. Ze beschreven dit als Gods machtige vinger.

Na de vierde, vijfde en zesde plaag stond de farao op het punt de Israëlieten te laten gaan. Maar hij was koppig en bedacht zich.

God beschermd de Israëlieten in het land Gosen tegen de plagen. Dit was om de farao te laten zien dat God volledige macht en autoriteit heeft. Sommige Egyptenaren geloofden dit en gehoorzaamden God en respecteerden Mozes. Maar de farao en velen anderen bleven koppig.

De zevende, achtste en negende plaag vernietigden een groot deel van Egypte en veroorzaakten veel angst.

Exodus 11:1–13:16

In Exodus 4:22–23 beschrijft God het volk van Israël als Zijn oudste zoon. Hij was hun Vader. De farao behandelde Israël slecht en weigerde het volk uit de slavernij te laten gaan. Daarom waarschuwde God dat de oudste zoon van de farao zou sterven. Dit gebeurde tijdens de tiende plaag.

De oudste zoon in elk Egyptisch huishouden werd gedood. Dit gebeurde ook met het eerste mannelijke dier dat bij hun vee werd geboren. Deze plaag bracht een oordeel over de farao. Het toonde ook aan dat de valse goden niet de macht hadden om de Egyptenaren te redden. Maar de engel der

verwoesting van God ging voorbij aan de huizen van de Israëlieten. Dit gebeurde omdat zij het bloed van een lam rond de deuren hadden aangebracht.

Daarna stond de farao de hele gemeenschap van Israëlieten en hun dieren toe Egypte te verlaten. God gaf de Israëlieten instructies over hoe ze de tiende plaag en de uittocht moesten herdenken. Ze moesten dit elk jaar vieren met het Pesachfeest. Ze moesten hun kinderen het verhaal van de tiende plaag en de uittocht bijbrengen.

Ze moesten het oudste mannelijke kind en een dier aan God wijden. Deze waren op een speciale manier aan God toegewijd. Het eerste mannelijke dier dat bij zijn moeder werd geboren, moest worden geofferd. Het dier werd geofferd in plaats van het oudste mannelijke kind. Dit hielp de Israëlieten herinneren aan hoe God hen had gered van de tiende plaag.

Exodus 13:17-15:21

De farao en de leiders van Egypte wilden dat de Israëlieten opnieuw hun slaven zouden worden.

De Israëlieten waren erg bang toen ze het Egyptische leger hen zagen achtervolgen. Ze wensten dat ze Egypte nooit hadden verlaten. Dit toonde aan dat het moeilijk voor hen was om als vrije mensen te leven.

God had hun genade getoond door hen van slavernij te redden. Maar ze begrepen nog steeds niet wie God was. Ze realiseerden zich niet dat Hij zijn verbond met Abraham zou nakomen.

Ze begonnen op God te vertrouwen toen Hij zichzelf toonde als hun redder.

God beschermde de Israëlieten overdag met een wolkkolom. 's Nachts beschermde Hij hen met een vuurkolom. Alle Israëlieten konden deze kolommen zien en wisten dat God bij hen was.

God maakte het voor hen mogelijk om veilig de Rode Zee over te steken. Ze waren getuige van hoe God de Egyptenaren vernietigde.

Toen zongen en dansten ze met Mozes en Mirjam om Gods machtige daden te vieren.

Exodus 15:22-18:27

Het leven was anders voor de Israëlieten in de woestijn. Ze hadden niet hetzelfde soort eten en drinken als in Egypte.

Ze wisten niet hoe ze moesten rusten omdat ze jarenlang als slaven hadden gewerkt. Ze wisten niet

hoe ze orde onder elkaar moesten houden. Ze klaagden bij Mozes over veel zaken. Ze beschuldigden hem ervan dat hij hen wilde laten sterren van honger en dorst. Mozes maakte duidelijk dat hun klachten eigenlijk tegen God gericht waren.

De mensen begrepen niet dat God hen had gered vanwege zijn grote liefde voor hen. Ze beseften niet dat God voor hen wilde zorgen en dat Hij de macht had om in hun behoeften te voorzien. God bleef zijn liefde aan de Israëlieten tonen, zelfs toen ze tegen Hem spraken. Hij toonde dit door water te geven om te drinken en door vlees en brood te sturen in de vorm van kwartels en manna.

Hij gaf hen elke week rust op de sabbatdag. Hij zorgde voor overwinning in de strijd toen de Amalekieten hen aanvielen. Hij stelde ook een systeem in om orde onder het volk te handhaven, dankzij de wijsheid van Jethro's advies aan Mozes.

Exodus 19:1-31:18

God sloot een verbond met de Israëlieten op de berg Sinaï. Dit werd het verbond van de berg Sinaï genoemd.

Daarin toonde Hij zichzelf als hun Heer en Koning. De Israëlieten waren het volk waarover Hij regeerde. Zij moesten Hem dienen op de manieren die Hij in het verbond had uitgelegd.

God legde deze wegen duidelijk uit in de Tien Geboden. Hij gaf ook veel andere regels die ze moesten gehoorzamen. Deze regels leerden de Israëlieten hoe ze samen moesten leven nadat ze bevrijd waren van slavernij. De regels leerden hen ook hoe ze God alleen moesten aanbidden.

De regels bevatten instructies over priesters, de heilige tent en offers. Deze regels werden gezamenlijk de Wet van Mozes genoemd.

God sprak met Mozes vanuit de dichte wolk die de berg Sinaï bedekte. De mensen hoorden God spreken en waren erg bang voor Hem. Daarom was Mozes de tussenpersoon tussen God en de mensen.

De Israëlieten stemden ermee in om trouw te blijven aan Gods verbond. Als ze God trouw dienden, beloofde God veel voor hen te doen. Hij zou hen tot een koninkrijk van priesters en een heilig volk maken. Op deze manier zouden ze alle andere bevolkingsgroepen de waarheid laten zien over wie God is.

De Israëlieten brachten dierenoffers aan God. Mozes besprenkelde het volk met het bloed van

deze dieren. Vervolgens aten de leiders van het volk een maaltijd in aanwezigheid van God. God gaf Mozes een geschreven versie van het verbond op stenen tafels. Al deze handelingen maakten deel uit van het in werking stellen van het verbond.

Exodus 32:1-35

Mozes verbleef 40 dagen en 40 nachten met God op de berg Sinaï.

In die tijd maakte Aäron een beeld van een valse god. De Israëlieten brachten offers aan het gouden kalf en aanbaden het. Ze beweerden dat het kalf de god was die hen uit de slavernij in Egypte had bevrijd.

Dit was een verschrikkelijke zonde omdat het een leugen was over de ware God. De Israëlieten hadden beloofd alleen God te aanbidden, maar ze deden precies het tegenovergestelde van wat ze hadden beloofd.

Dit maakte God erg verdrietig en boos. Hij besloot de Israëlieten te vernietigen. In plaats daarvan zou Hij een nieuwe natie vormen uit het nageslacht van Mozes.

Maar opnieuw trad Mozes op als de tussenpersoon. Hij bad (gebed) tot God om genade voor het volk van Israël.

Mozes brak de stenen tafelen die God hem had gegeven. Dit symboliseerde hoe de Israëlieten hun verbond met God hadden verbroken. De Israëlieten leden onder de gevolgen van hun ernstige zonde.

Degenen die ontrouw waren aan God, werden gedood door Levieten die trouw waren gebleven. Ze stierven ook door de plaag die God zond. Dit werd beschreven als het wissen van hun namen uit het Boek des levens.

Exodus 33:1-34:35

God maakte aan Mozes bekend dat Hij teder, vriendelijk en genadig is. Hij is trouw en vol liefde. Hij is ook jaloers en wil niet dat mensen valse goden aanbidden.

Zondigen tegen God leidt tot lijden en straf. Maar God vergeeft degenen die berouw tonen en zich afkeren van hun zonden.

God liet dit over zichzelf zien in de manier waarop hij de Israëlieten behandelde. Hij bleef hen trouw, zelfs nadat zij het gouden kalf hadden aanbeden. Hij zei hen verder te reizen naar het land Kanaän.

Hij zou hen nog steeds het land geven dat hij aan Abraham, Izaäk en Jakob had beloofd.

God bleef aanwezig bij hen in de ontmoetingstent. Daar konden mensen vragen aan God stellen. God sprak met Mozes in die tent zoals iemand met een vriend zou spreken. Dit toonde aan hoe dicht Mozes bij God stond.

Mozes' gezicht straalde met Gods glorie nadat ze hadden gesproken. Zijn gezicht straalde ook toen hij weer van de berg Sinaï afdaalde. God had Mozes toegestaan heel dicht bij Hem te zijn. Mozes zag en wist zoveel over God als mogelijk was voor een mens. En God gaf Mozes een nieuwe kopie van de verbondsovereenkomst op stenen tafelen.

Exodus 35:1-40:38

Mozes kwam voor de tweede keer met stenen tafelen van de berg Sinaï naar beneden. Deze keer luisterden de Israëlieten en gehoorzaamden ze. Mozes leerde hen zes dagen te werken en op de sabbat te rusten.

De hele gemeenschap werkten samen om alles te maken wat God hen had opgedragen. Mensen gaven vrijelijk offers van wat ze bezaten. Bezaleël, Aholiab en andere bekwame arbeiders gebruikten deze offers om de heilige tent en alles erin te maken. Ze maakten ook de kleren van de priesters.

De Israëlieten deden alles precies zoals God aan Mozes had opgedragen. Daarna zegende Mozes het volk. Dit was vergelijkbaar met toen God de wereld schiep. Hij was tevreden met wat Hij had gemaakt en zegende het (Genesis hoofdstuk 1).

Toen de heilige tent gereed was, vulde Gods glorie deze. Dit toonde aan dat God aanwezig was bij de Israëlieten in de tent. God bleef het volk leiden vanuit de wolk en het vuur.